

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļu sistēmu (¹) 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādiem pakalpojumiem, kādi ir šajā lietā, ko trešā persona, kam nav nekādu tiesisku attiecību ar apdrošinājumaņēmēju, sniedz apdrošināšanas sabiedrībai apdrošinātāja vārdā un uz tā rēķina, attiecas šajā tiesību normā minētais atbrīvojums?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. februārī iesniedza Okresný súd Dunajská Streda (Slovākija) – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová

(Lieta C-42/15)

(2015/C 155/10)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Dunajská Streda

Pamatlietas puses

Prasītāji: Home Credit Slovakia a. s.

Atbildētāja: Klára Bíróová

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai jēdzieni “papīra forma” un “cits pastāvīgs informācijas nesējs”, kas ir paredzēti 10. panta 1. punktā [kas aplūkots kopā ar 3. panta m) punktu] Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvā 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV, 22.05.2008., L 133, 66. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 2008/48/EK”), ir interpretējami tādējādi, ka tajos ietilpst:

— ne tikai līguma pušu parakstītā dokumenta teksts (fiziskā formā, “hard copy”), kurā ir paredzēts ietvert elementus (informāciju), kas ir prasīti direktīvas 10. panta 2. punkta a)–v) apakšpunktā, bet arī

— jebkurš cits dokuments, uz ko minētajā tekstā ir atsaucē un kas, pamatojoties uz valsts tiesībām, ir daļa no līgumiskas vienošanās (piemēram, kreditora sagatavots dokuments, kurā ir ietverti “vispārējie līguma nosacījumi”, “kredīta nosacījumi”, “izmaksu saraksts” un “atmaksāšanas grafiks”), pat ja šis dokuments pats par sevi neatbilst prasībai par “rakstisku formu” valsts tiesību izpratnē (piemēram, ciktāl to nav parakstījušas līguma puses)?

2) Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu:

vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 1. un 2. punkts, kas aplūkoti kopā ar tās 1. pantu, saskaņā ar kuru direktīvas mērķis ir attiecīgās nozares pilnīga saskaņošana, ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādus valsts tiesību aktus vai praksi, kurā

— ir prasīts, lai visi 10. panta 2. punkta a)–v) apakšpunktā paredzētie līguma elementi būtu ietverti vienā vienotā dokumentā, kas atbilst prasībai par “rakstisku formu” attiecīgās dalībvalsts tiesību izpratnē (t.i., principā vienā dokumentā, ko ir parakstījušas līguma puses), un

— patēriņa kredītligumam nav atzītas pilnīgas tiesiskās sekas tikai tāpēc vien, ka daļa no minētajiem elementiem nav ietverta šajā parakstītajā dokumentā, arī tad, ja šie elementi (vai daļa no tiem) ir ietverti atsevišķā dokumentā (piemēram, kreditora sagatavotā dokumentā, kurā ir ietverti “vispārējie līguma nosacījumi”, “kredīta nosacījumi”, “izmaksu saraksts” un “atmaksāšanas grafiks”), pat ja: i) pašā rakstiskajā līgumā ir atsauce uz šo dokumentu, ii) ir izpildīti valsts tiesībās paredzētie nosacījumi šī dokumenta iekļaušanai līgumā un iii) šādā veidā noslēgtais patēriņa kredītligums kopumā atbilst prasībām par vienošanās sagatavošanu uz “cita pastāvīga informācijas nesēja” direktīvas 10. panta 1. punkta izpratnē?

3) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta h) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā tiesību normā prasītie dati (konkrēti: “maksājumu biežums”):

— ir jāprecizē konkrētā līguma nosacījumos [principā norādot precīzus datus (diena, mēnesis, gads) par katra atsevišķa maksājuma termiņu], vai

— pietiek, ka līgumā ir ietverta vispārēja atsauce uz objektīvi nosakāmiem parametriem, no kuriem var izrietēt šie dati (piemēram, ar klauzulu “ikmēneša maksājumi ir jāveic līdz katra kalendārā mēneši 15.º datumam”, “pirmais maksājums ir jāveic līdz tā mēneša beigām, kurā ir parakstīts līgums, un visi nākamie maksājumi vienmēr ir jāveic mēneša laikā no iepriekšējā maksājuma termiņa beigām”, vai ar citiem līdzīgiem formulējumiem)?

4) Ja pareiza ir interpretācija, kas ir pausta trešā jautājuma otrajā ievilkumā:

vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta h) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā tiesību normā prasītā informācija (konkrēti: “maksājumu biežums”) var tikt ietverta arī atsevišķā dokumentā, uz ko līgumā, kurš atbilst prasībai par rakstisku formu, ir atsauce (direktīvas 10. panta 1. punkta izpratnē), bet kam pašam par sevi obligāti nav jāatbilst šai prasībai (proti, principā to obligāti nav jābūt parakstījušām līguma pusēm; piemēram, runa var būt par kreditora sagatavotu dokumentu, kurā ir ietverti “vispārējie līguma nosacījumi”, “kredīta nosacījumi”, “izmaksu saraksts” un “atmaksāšanas grafiks”)?

5) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta i) apakšpunkts kopā ar h) apakšpunktu ir interpretējami tādējādi, ka:

— terminētā kredītligumā, kurā aizdevuma atmaksa/amortizācija tiek īstenota, veicot atsevišķus maksājumus, tā noslēgšanas brīdī obligāti nav jābūt precīzi noteiktai tai katra atsevišķa maksājuma daļai, kas ir paredzēta aizdevuma atmaksai, un tai maksājuma daļai, kura ir paredzēta likumisko procentu un izmaksu segšanai (proti, līgumā obligāti nav jābūt ietvertam detalizētam atmaksāšanas/amortizācijas grafikam), bet šādi dati var tikt ietverti atmaksāšanas/amortizācijas grafikā, ko kreditors iesniedz parādniekam pēc tā lūguma, vai arī tādējādi, ka

— 10. panta 2. punkta h) apakšpunkts parādniekam garantē papildu tiesības pieprasīt izrakstu no amortizācijas grafika attiecībā uz kādu precīzi noteiktu dienu kredītliguma spēkā esamības laikā, tomēr šīs tiesības neatbrīvo līguma puses no pienākuma jau pašā līgumā ietvert individuāli saistībā ar konkrēto līgumu plānoto atsevišķo maksājumu (kas veicami, pamatojoties uz kredītligumu tā spēkā esamības laikā) sadalījumu starp aizdevuma atmaksu un likumisko procentu un izmaksu segšanu?

6) Ja pareiza ir interpretācija, kas ir pausta piektā jautājuma pirmajā ievilkumā:

vai šis jautājums ietilpst pilnīgas saskaņošanas jomā, kas ir veikta ar Direktīvu 2008/48/EK, līdz ar to dalībvalsts direktīvas 22. panta 1. punkta izpratnē nevar prasīt, lai kredītligumā būtu precīzi noteikta tā katra atsevišķa maksājuma daļa, kas ir paredzēta aizdevuma atmaksai, un tā maksājuma daļa, kura ir paredzēta likumisko procentu un izmaksu segšanai (proti, ka detalizēts atmaksāšanas/amortizācijas grafiks ir līguma sastāvdaļa)?

- 7) Vai Direktīvas 2008/48/EK 1. panta noteikumi, saskaņā ar kuriem direktīvas mērķis ir pilnīga attiecīgās nozares saskaņošana, vai arī tās 23. panta noteikumi, saskaņā ar kuriem sankcijām ir jābūt samērīgām, ir interpretējami tādējādi, ka minētā direktīva nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru apstākļi, ka līgumā nav lielākās daļas Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktā prasīto kredītīguma elementu, izraisa to, ka tiek uzskatīts, ka par piešķirto kredītu nav jāmaksā procenti un izmaksas, kā rezultātā parādniekam ir pienākums kreditoram atmaksāt tikai aizdevumu, kas ir saņemts saskaņā ar līgumu?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. februārī iesniedza Oberlandesgericht Celle
(Vācija) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover**

(Lieta C-51/15)

(2015/C 155/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Celle

Pamatlietas puses

Prasītāja un prasītāja pārsūdzības procesā: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Atbildētāja un atbildētāja pārsūdzības procesā: Region Hannover

Pieaicinātā persona: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāds līgums starp divām teritoriālām pašvaldībām, uz kura pamata teritoriālās pašvaldības ar statūtiem nodibina kopīgu mērķapvienību, kura ir juridiska persona un kura turpmāk patstāvīgi īsteno noteiktus uzdevumus, kas iepriekš bija jāīsteno teritoriālajām pašvaldībām, kuras ir mērķapvienības dalībnieces, ir uzskatāms par “valsts līgumu” [publiskā iepirkuma līgumu] Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽¹⁾, 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ja šī uzdevumu nodošana attiecas uz pakalpojumiem minētās direktīvas nozīmē un notiek par atlīdzību, ja mērķapvienība veic arī tādas darbības, kas iepriekš nebija jāveic tām teritoriālajām pašvaldībām, kuras ir apvienības dalībnieces, un ja uzdevumu nodošana nav pieskaitāma pie “diviem [publiskā iepirkuma] līgumu veidiem” kuri, lai gan tie ir noslēgti ar publisko tiesību subjektiem, saskaņā ar Tiesas judikatūru (jaunākais: Tiesas 2013. gada 13. jūnija spriedums lietā C-386/11⁽²⁾ *Piepenbrock*, 33. punkts un turpmākie punkti) tomēr neietilpst Savienības publiskā iepirkuma tiesību piemērošanas jomā?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai jautājums par to, vai mērķapvienības izveide un ar to saistītā uzdevumu nodošana tai izņēmuma kārtā nav Savienības publiskā iepirkuma tiesību piemērošanas jomā, ir izšķirams, piemērojot principus, kurus Tiesa ir izstrādājusi attiecībā uz līgumiem starp publisko tiesību subjektu un juridiski no tā nošķirtu personu un saskaņā ar kuriem tiek izslēgta Savienības publiskā iepirkuma tiesību piemērošana, ja publisko tiesību subjekts attiecīgo personu kontrolē tāpat, kā tas kontrolē savas struktūrvienības, un vienlaicīgi minētā persona savas darbības lielāko daļu veic subjekta vai subjektu labā, kam pieder tās daļas (šajā ziņā cita starpā skat. Tiesas 1999. gada 18. novembra spriedumu lietā C-107/98⁽³⁾ *Teckal*, *Recueil* 1999, I-8121. lpp., 50. punkts), vai arī ir piemērojami tie principi, ko Tiesa ir izstrādājusi attiecībā uz līgumiem, kuri iedibina sadarbību publisko tiesību subjektu starpā un kuru mērķis ir nodrošināt tiem kopīgā sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īstenošanu (skat. Tiesas 2012. gada 19. decembra spriedumu lietā C-159/11⁽⁴⁾ *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c., 34. punkts un nākamais punkts)?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817